

VAN ALLE MARKTEN THUIS !

De tijden veranderen , veel is al verdwenen of afgeschaft wegens niet meer verzoenbaar met de hedendaagse mentaliteit .

Religieuze overtuigingen mogen niet zichtbaar meer getoond worden , kerstmarkten mogen zo niet meer genoemd worden , pieten moeten eerst achter een vervuilende camionette gaan staan , inbrekers krijgen geen

straatverlichting meer na 24h en moeten nu overdag werken .....

Aan één zaak zullen ze nooit raken , “ *De wekelijkse markten in dorpen en steden* “ en zeg eens eerlijk , wie gaat daar niet graag naar toe ?

De komst van grote winkelketens heeft daar niets kunnen aan veranderen want mensen van onze slag en generatie willen samen komen en een babbelke doen in de open lucht tussen de geuren en kleuren van de markt.

En nog , waar kan je vinkeniers buiten het speelseizoen tegenkomen , juist, op de markt ! In de jaren 70 reed ik samen met mijn echtgenote , ma en suikertante , hoho, een paar maal per jaar naar Axel in Holland , naar de markt in de straatjes van het dorp .

Gezelligheid troef en Belgen bij de vleet want boter, kaas en zoete drankjes moesten van daar komen . Ik had altijd het grootste plezier als we de grens in Zelzate naderden en ma en tante maar bleker en bleker werden van de schrik tegen gehouden te worden .

Soms zwaaiden de Nederlandse douanes en dachten “ *weeral een paar Belgen die denken dat ze winst hebben , in de zak gezet ja , nou hartstikke leuk , doe !*” .

Wie onder ons kent de vogelmarkt niet op de Kouter in Gent op zondagvoormiddag in de jaren 50/60 . Heel vroeg in de morgen vertrokken mijn vader , ik en vele vinkeniers en vogelliefhebbers met de fiets naar Gent want voor de beste koopjes moest ge vroeg zijn net als op de beurzen nu . Het gepiep was al van op honderden meters te horen want meer dan 20 kramen was geen uitzondering en alles wat vleugels had kon en mocht verkocht worden als ge maar een dagvergunning had gekocht bij de marktchampetter .

Sommigen hadden daar lak aan en verkochten vanuit hun autokoffer in een zijstraatje , niet alleen goedkoper maar ook avontuurlijker . Hoe meer we bij vertrek zegden “ *we brengen geen vogels mee*” hoe meer doosjes met levende inhoud we mee hadden . Het aanbod was gigantisch , van de kleinste geverfde exoten tot de grootste papegaaien alles afhankelijk van de wekelijkse aanvoer via Zaventem .

Gelukkig is dit gestopt want de vogelsterfte bij transport was groot ! Wat wij wel ieder jaar kochten was een Japanse nachtegaal , nu duur maar wel hier gekweekt . Dat de marchands zich niet direct focusten op de botvinken was normaal want er werd gevangen en gevangen ....en toch waren de vinkeniers gemakkelijk te verleiden voor een boomgaarder of takkeling uit de koffer , zo was het en zal het altijd blijven .

Op de hedendaagse markten staan mastodonten van kramen, MAAR ook nog steeds het standje met de wenskaartjes , zomer en winter . Naar gelang het tijdstip is de aanbieding wisselend , geboortekaartjes , communies , trouw , kerst, nieuwjaar , rouwkaartjes ..... voor alles een attentie . 20 kaartjes voor 10€, postzegels niet inbegrepen , hoho .

Ik vind het zo moedige marktkramers die dit nog doen in een tijd dat het digitale alle voelbaarheid over neemt , ik denk dat het vinkeniers zijn ! En wie ooit dacht dat dit artikel geen toekomst meer had was mis want de kaartjes gaan weg als zoete broodjes , vooral deze met de nostalgische prentjes . Of deze allemaal in een brievenbus belanden betwijfel ik want ik heb ook een schoendoos vol , de inspiratie van het moment noem ik dat. Zo zitten wij , “de brave mensen” in elkaar , recht uit het hart en de portemonnee ! Ik moet ook toegeven dat het digitale wenskaartje geen grenzen heeft wat pracht en praal betreft .....maar het kaartje kan aan het koordje en het nagelke , neenee grapje !

Raymond , Mon voor de familie en vinkeniers had een mooie vrouw , twee flinke zonen en vier goede prijsvinken , was dus een gelukkige man ! Hij was gelovig en zelfs meer nog , ook “ bijgelovig” . Alle vinken die hij hield hadden een merkbare afwijking of kenmerk , voor hem een teken van zang- en kampkwaliteit , dus ook zijn vier vaste speelvogels . Vogel Rik had een zwarte en een witte poot , Zorro een zespender , Manse een nekdraaier en Vuilaard had maar een halve staart van op zijn stokken te rijden , wat het ook mocht zijn..., maar allen vogels van 500 !

Regelmatig gingen de zonen mee en op de zettingen waren er direct drie prijzen gereserveerd . Mon stopte met zetten ieder jaar op 1 augustus want de laatste week bouwverlof was steeds voor de vrouw , een paar marktjes doen, eens naar de koers gaan ....de vinkjes mochten aan hun nagel beschermd van regen en zon hun goesting doen .

Op een morgen stapte Mon buiten , haalde diep adem , ontdeed zich van alle gassen en stapte het kotteke binnen met de deur met het hartje en de plank met het gat . Voor hij het vierkantje aan het koordje wat soepeler begon te maken kreeg hij een raar gevoel , er klopte iets niet.

Na een “ speed-transactie” stapte hij met zijn broek in de hand buiten en wist onmiddellijk wat er scheelde : geen enkele vogel zong, geen piep ! Hij greep naar zijn hoofd en zijn broek zakte terug op zijn knieën . Lijkbleek nam hij de kooien van hun nagel en zag dat ze alle vier “ niet thuis” gaven, gestolen !!!

Hij reed naar de champetter en deze kwam mee voor een “sporenonderzoek “ , allee zo stond er toch in zijn boekje . Mon , zijn madam en de twee gasten moesten op afstand blijven terwijl hij het plankier onder de kooien afspeurde...EN ja bij de eerste kooi , deze van Rik vond hij een hoopje broodkruimels , een paar meter verder waar Zorro hing vroeg hij aan Mon of de kat iets aan haar darmen had , het antwoord was nee .” *Haha , dan est sieketoebak* “ zei hij met veel overtuiging .

Wat later gingen ze binnen voor n'en koffie met een cognacske en het verslag in dubbel met de goede ouwe carbon !

Wetsdienaar van het wettelijk gezag Dolf was geen beginneling en was er zeker van dat de dief iemand moest zijn die de situatie goed kende , dus mogelijks een vinkenier die daar nog geweest was want hij wist dat Mon zijn ijzeren hekken meer lawaai maakte dan een boerenkar op een kassei , sieketoebak sabbelde , en mogelijks de vogels in een broodzak stopte na deze uitgeschud te hebben . Mon en Co zaten in zak en as want Dolf had gezegd dat de dief op heterdaad moest betrap worden , alle vinken trekken op elkaar en kunnen het niet vertellen , tijd brengt raad !

Maar Mon had geen tijd en piekerde zich suf over de vragen , wie en waarom . Midden in nacht maakte Mon zijn deerne waker , zei dacht : "*t' zal toch nie waar zijn zeker*" en het was anders want Mon zei , beter riep : "*k'weet wie den dief es , vuile Jef, den dienen hé verleden jaar een vink van mij gekregen en is die komen halen zonder muiltje maar wel mee n'en broodzak , hé spielde heel ons plankier vol* "

Naar zijn huis gaan was geen optie want niemand was het ooit gelukt van het hekken te passeren , twee dobbermannen met honger lieten niemand toe en

het waren vermoedens , dus een plan B . Wat Mon zeker wist was dat hij ze zou verkopen , niet aan vinkeniers van dichtbij want hun zang was ook gekend . Om zijn zinnen wat te verzetten reed hij op zondagmorgen vroeg naar de vogelmarkt op de Kouter in Gent samen met zijn zonen .

Tijdens het slenteren tussen de kramen zien ze plots vuile Jef passeren op de fiets met achterop een bak . Ze denken alle drie hetzelfde en zien hem een straatje in rijden waar de zwarte verkoop welig tiert . Hij plaatst zijn stalen ros tegen de muur en steekt wat toebak onder zijn bovenlip in afwachting van een goede verkoop . Mon zijn oudste zoon stelt zich op aan de andere kant van het steegske, de jongste gaat de flikken halen die paraderen op de markt en Mon staat met gebalde vuisten op de uitkijk .

Samen gaan ze richting vuile Jef die in paniek schiet , wil vluchten maar de kans niet krijgt . Mon zijn vier vogels zitten in de bak en kan dat bewijzen met het verslag van hun collega .

Jef in het prison en een paar uur later zitten de vinkjes terug in hun kooien dank zij het gezonde boereverstand van de champetter en de familie Mon . Ieder jaar gaat Mon op de markt op zoek naar een kaartje met vinken op . Op 1 augustus zit het in de bus van onze speurneus , onder de vele dankwoorden staan vijf x , geen kusjes maar goed voor vijf grote Rodenbachs van het vat in het vinkenlokaal , hoho .

Oei , mijn echtgenote vraagt waar de kerstkaartjes zijn die op kast stonden , gestolen zeker door vuile Jef want er staat een vink op .....

Lucien van Gent